

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_039 | Freud. Sexualité. Folie. \(Cours de Vincennes\).ItemClaude Lacroix. Theologia Moralis I \[illisible\] Concupiscentia. \[photocopie\]](#)

Claude Lacroix. Theologia Moralis I [illisible] Concupiscentia. [photocopie]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb039_f0510

SourceBoite_039 | Freud. Sexualité. Folie. (Cours de Vincennes).

LangueFrançais

TypeFicheLecture

Références bibliographiques[Lacroix, Theologia moralis](#)

Référentiel BNF<https://data.bnf.fr/ark:/12148/cb30710757p>

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 02/10/2019 Dernière modification le 23/04/2021

Données de data.bnf.fr

AUTEUR : Busenbaum, Hermann (1600-09-19 -- 1600-09-19)

TITRE Theologia moralis, antehac ex probatis auctoribus breviter concinnata a R. P.Herm. Busenbaum, nunc pluribus partibus aucta a R. P. Claudio La Croix,... Editio altera... - Index locupletissimus resolutionum omnium quae continentur tam in "Medulla" R. P. Hermanni Busenbaum,... quam in omnibus ad illam a... P. Claudio La Croix,... factis additamentis secundum ordinem alphabeti digestus a R. P. Leonardo Colendall,...

LIEU DE PUBLICATION Coloniae Agrippinae

DATE 1716/1720

EDITEUR Coloniae Agrippinae : apud S. Noethen , 1716-1720

De Peccatis.

ob-
scena
72.
pec-
verd
&
noti-
abes-
agat
tra-
dem-
onhi-
ando
si di-
dient
propter
upe-
nna
quo
eds,
i vo-
73.
cca-
bapti-
cca-
e equ-
ec. S.
elicta
Christi
supi-
clar,
an-
re-
pec-
ana-
go-
Apst
Bis-
upr.
tupr.
ora
pud
pro-
n est
mala
po-
Deo
oru-
non
iha-
con-
ninc
enri-
nell-
pecc-
atio-
for-
cantes
antes
fice-
aur ad
uan
item
cupi-
natio-
mod
aner
sine
nla-
ando
tura

natura est apta generationi, vix sentiunt ullos simu-
los, usque dum infeliciter de his audiant aliquid vel
casu experiantur.

Obj. 1. Quod est contra rectam rationem, est pec-
catum, sed concupiscentia est contra rectam ratio-
nem, ergo. R. n. min., nam tantum est radix actum
qui sunt contra rectam rationem, unde sicuti
homo incitans, aut habitus inclinans ad peccatum,
non ideo sunt peccatum, ita nec concupiscentia.

Infl. S. Aug. contra Julian. l. 5. c. 3. ait. *Concupiscentia
carnis, adversus quam concupiscit bonus spiritus, &
peccatum est, quia inest illi inobedientia contra domina-
tionem mentis, & pax peccati.* R. Intelligit esse radica-
liter peccatum, propter actus, quos causat, & sunt
peccatum, si voluntas consentiat.

Obj. 2. Concupiscentia est formaliter mala, quia
contradicit rectitudini naturæ rationalis, ergo est
peccatum. R. Formaliter contradicit illi rectitudini
n., radicaliter c., sed non ideo est formaliter pec-
catum, sed tantum causa peccati, secundum dicta n. 72.

Infl. 1. Concupiscentia est materia pudoris, uti
habet S. Aug. De nupt. & concupif. l. 2. c. 5. ergo est
formaliter mala. R. Concupiscentia sumpta pro po-
tentia, est materia pudoris, n., sumpta pro actu, c.,
sic pudet nos peccati, non potentie peccandi.

Infl. 2. Malum est, quod expugnatur, uti habet S.
Aug. contra Julian. l. 3. c. 3., sed homo debet expu-
gnare concupiscentiam per conti- entiam, ergo. R.
Homo debet expugnare actus inordinatos concu-
piscendi, non autem potentiam concupiscendi: &
eodem sensu ratio expugnat voluntatem, faciendo
ne consentiat in actus malos

Infl. 3. Concupiscentia ob nullum finem bonum
expeti potest, ergo est culpa, si enim esset tantum pec-
na, omnis poena potest ob bonum finem expeti. R.
Concupiscentia expeti potest ad pugnam, victoriam
& majus meritum. Sed etiam fallum est omnem
poenam posse expeti, nam ignorantia eorum, quæ
ad salutem sunt necessaria, est poena, nec tamen
potest expeti: & idem est de damnatione æterna.

Infl. 4. Conscientia & concupiscentia pugnant in-
ter se, sed duo bona inter se non pugnant, uti habet
S. Aug. l. 4. contra Julian. c. 13., & l. 5. c. 7. ait. *Nulla
pugna est sine malo, sed quando pugnatur, aut bonum pu-
gnant & malum, aut malum & malum, aut si duo bona
pugnant, ipsa pugna est magnum malum, sed conscientia
est bona, & pugna conscientie contra concupi-
scentiam non est mala, ergo concupiscentia est mala.*
R. n. min., nam bonum virginitatis & conjugii, bonum
pauperatis & proprietatis pugnant, simili-
ter pugnant potentia amandi & potentia odiendi
Deum, & tamen nihil horum est malum: si vis, dis-
tingue, pugna inter duo bona est mala, pugna actualis
contra præscriptum potentie, cui debet obedire,
c. pugna radicalis seu potentia pugnandi, data cum
subordinatione, ut inferior potentia obediat
superiori, n.

Infl. 5. Omnis potentia ideo est bona, quia habet
saltem aliquos actus bonos, sed concupiscentia nul-
los habet actus bonos, quia S. Aug. supra l. 4. c. 2. do-
cet concupiscentiam in Sanctis nullos actus bonos
exercere, ergo. R. n. maj., quia per hoc potentia
est bona, quod possit habere actus bonos; sic volun-
tas dæmonum in se bona est, licet nullos actus bo-
nos habeat: sicuti autem voluntas dæmonum potuit
habere actus bonos in statu viæ, ita concupiscentia
saltem in statu puræ naturæ. R. 2. n. min., nam concu-
piscencia inclinatur ad delectabile, honestum, vel
inhonestum; si enim obediatur rationi, inclinatur ad
delectabile honestum, si enim obediatur ad inhone-
stum, quamvis ex natura sua magis inclinatur
ad inhonestum, quia delectabile plus habet de in-
honesto.

R. P. La Croix Theol. Moral. Tom. I.

Obj. 3. Quod est prohibitum & tamen datur, est
peccatum, sed concupiscentia prohibetur & tamen
datur, ergo *Prohibitum*, Est prohibita, quia causa mali
eâdem lege prohibetur, quâ malum ipsum. R. 1. Si
argumentum valet, ergo voluntas est peccatum &
prohibita, quia est causa peccati, quod est prohibi-
tum. R. 2. Motus concupiscentie sunt prohibiti, ita
ut non liceat in eos consentire, c., ita ut non liceat
eos pati, n., ergo pariter causa eorum est prohibita,
ita ut non liceat eam ordinare ad illos motus, c., ita
ut non liceat eam causam pati vel habere, n.

Obj. 4. Christus assumpsit omnes humanæ naturæ
miserias, sed absque peccato. *ad Hebr. 4.* atqui concu-
piscencia non assumpsit, ergo hæc non est miseria
naturæ sed peccatum. R. Christus duas misérias non
assumpsit, nempe ignorantiam & concupiscentiam,
uti notat S. Aug. supra l. 5. c. 9., cujus rationem dat
S. Th. 3. p. 9. q. 15. a. 2. & 3., tum quia istæ duæ miser-
iæ non proderant ad finem ejus, qui erat redemptio
humana, tum quia oportebat Christum esse ple-
num veritate & sanctitate, quibus duobus donis
repugnabant ignorantia & concupiscentia. Similiter
quando dicitur voluisse per omnia tentari, intellige
accommodè per omnia illa, quæ non dedebant
personam Redemptoris.

S. 8. Nequidem actus, quos causat concupiscentia,
sunt peccatum, nisi voluntas consentiat. Est contra
plurimos hæreticos, quibus favet *Sanctus* T. 2.
l. 2. c. 14. hinc in indice hujus loci ponitur. *Concupi-
scentie motus indeliberati sunt peccata;* & loco cit. di-
citur, *desideria peccatorum non tantum deliberata, sed
etiam talia, quæ rationem anteverunt, sunt mala, tur-
pia, illicita &c.* Alii apud *Tann*, de pecc. d. 4. q. 8. dub.
3. dicunt tunc saltem esse peccata, quando ab ima-
ginatione causantur: sed contra illos omnes est
Trid. relatum n. 73. Item damnatio harum propo-
sitionum *Baji*. 50. *Prava desideria, quibus ratio non
consentit, & quæ homo invitus patitur, sunt prohibita
præcepto, non concupiscet.* 51. *Concupiscentia sive lex
membrorum, & prava ejus desideria, quæ inviti sen-
tiunt homines, sunt vera legis inobedientia.* 75. *Motus
pravi concupiscentie sunt pro statu hominis vitiosi,
prohibiti præcepto, non concupiscet, unde homo consentiens
& non consentiens transgreditur præceptum, non con-
cupiscet, quamvis transgressio in peccatum non depu-
retur.* Idem constat ex damnatione prop. 7. ab *Alexand.*
VIII. *Omnis humana actio deliberata est Dei di-
lectio vel mundi; si Dei, Charitas Patris est; si mun-
di, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.* Idem do-
cet S. Aug. contra Julian. l. 6. c. 5. *Parus est concu-
piscencia, parus peccatum, sed concupiscentia non par-
re, nisi conceperit, non concipit, nisi intellexerit,
hoc est, ad malum perpetrandum obtinuerit voluntatis
consensum.* Et de civit. l. 1. c. 25. *Quanto magis con-
cupiscentialis inobedientia absque culpa est in corpore
non consentiens, si absque culpa est in corpore dor-
mientis? Idem repetit Epist. 100. Et S. Bern. De in-
tern. domo, c. 8. Non nocet sensus, ubi non est consen-
sus.* Similiter S. Greg. Homil. 18. in Evang. dicit per-
tria deveniri ad peccatum, suggestione, delectatione,
consensu. Ratio data est à n. 62., quia solâ volun-
tate peccatur, nec voluntas habet despoticum
impetium in omnes potentias, nam impedire ne-
quit actus phantasiæ, quam etiam dæmon movere
potest, nec semper actus intellectus, quia saltem primæ
cogitationes non sunt in potestate nostrâ; ad ima-
ginationes autem & cognitiones sequuntur ne-
cessitate naturali appetitiones sensitivæ, & conse-
quenter commotiones alique effectus, etiam reni-
tente voluntate, uti docet Apostolus R. 69. relatus,
& experientia probat, ergo talia non possunt esse
peccata.

Obj. 2. Cujus causa est voluntaria, hoc est 75.
Ooo 3 volun-

